

תת"ע 3384/08/14 - אמג'ד אבו ריא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3384-08-14 מדינת ישראל נ' אבו ריא
תיק חיצוני: 11210107220

מספר בקשה: 2

בפני	כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מבקש	אמג'ד אבו ריא באמצעות בא כוחו עו"ד עלי דרויש
נגד	
משיבה	מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעת תעבורה חיפה

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

1. לפניי בקשה לביטול גזר הדין או לחילופין להקל בענישה. לטענת המבקש לא הבין את משמעות העבירה שיוחסה לו (נהיגה בשכרות) וכן לא היה מודע להשלכות שתהיינה לענישתו, בפרט ביחס לפסילתו מלנהוג למשך 24 חודשים.
2. המשיבה מתנגדת לבקשה. טענה כי המבקש ידע היטב באיזו עבירה הודה, זאת לאחר שקיבל הסבר מפורט מבית המשפט. עוד ציינה כי אין בבקשה כל נימוק לזמן הרב שחלף ממועד גזר דין ועד להגשת הבקשה.

דין והכרעה

3. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בכך שביום 21.06.14 בשעה 00:05 נהג בהיותו שיכור לאחר שבדיקת נשיפה נמצא בגופו ריכוז של 345 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף.
4. בתאריך 18.02.15 הונחה המבקש לגשת למשרדי הסנגוריה בציבורית על מנת לבדוק זכאותו הכלכלית טרם ימונה לו סניגור ציבורי. בדיון שהתקיים בתאריך 31.03.15 הסתבר כי המבקש לא פנה למשרדי הסנגוריה ובהתאם הוצע לו לגשת על אתר לסנגוריה הציבורית. יצוין, כי לא קיימת זכאות מהותית לייצוג ציבורי בעבירה של נהיגה בשכרות והמשיבה לא עתרה לרכב של מאסר בפועל. המבקש דחה הצעת בית המשפט והצהיר כי אינו מעוניין בעורך דין.

5. המבקש נשאל האם הוא מבין את מהות העבירה והשיב: **"...אמרתי לשוטר שאיני שיכור והשוטר הכריח אותי לעשות את הבדיקה. לשאלה האם אני יודע שיצאתי שיכור בבדיקה, אני משיב שיצאה תוצאה של 345 מיקרוגרם אני יודע שזו הכמות אבל ביקשתי בדיקה נוספת."** (עמ' 5 ש' 9-12 לפרוטוקול).

באותו מעמד הוסבר למבקש כי עומדות בפניו שתי אפשרויות, האחת שיודה ויורשע שאז תוטל עליו בין היתר פסילת מינימום של 24 חודשים, השנייה שיכפור באשמה והתיק ייקבע לשמיעת ראיות.

לאחר קבלת ההסבר הודה המבקש בעבירה שיוחסה לו: **"אני מודה שטעיתי. אני מודה שנהגתי בשכרות"** (עמ' 5 לפרוטוקול מיום 31.3.15).

6. בנסיבות אלו, אינני מקבל את טענת המבקש לפיה הודה במיוחס לו מבלי להבין את משמעות העבירה והעונשים הקבועים בצידה. הוסבר למבקש מפורשות כי מדובר בעבירת שכרות וכן הוסבר לו כי הרשעה תגרור בין היתר 24 חודשי פסילה בפועל.

7. מעבר לנדרש, לא ברור מדוע הוגשה הבקשה רק בחלוף כשנה ממועד מתן גזר הדין. אם אכן המבקש סבר כי נגרם לו עוות דין, היה עליו להגיש הבקשה ללא דיחוי ובוודאי שלא להמתין תקופה כה ארוכה.

8. יצוין, כי על המבקש הוטלה פסילת המינימום הקבועה בחוק ביחס לעבירה של נהיגה בשכרות, קנס נמוך יחסית ועונשים מותנים.

9. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות המצדיקות את ביטול גזר הדין ולא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עוות דין באם גזר דין יותר על כנו.

10. אשר לעתירת המבקש להקל בעונשו, הרי שמעבר לאמור לעיל, מותב זה קם מכיסאו ואינו רשאי להתערב בגזר הדין.

לאור כל האמור לעיל אני מחליט לדחות את הבקשה.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, 09 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

